

Ομιλία του Προέδρου της Ν.Δ. κ. Κυριάκου Μητσοτάκη στην Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση του ΣΒΒΕ

Κύριε Περιφερειάρχα, αγαπητέ Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι,

Είναι για εμένα μεγάλη χαρά που, για άλλη μια χρονιά, βρίσκομαι μαζί σας στην Ετήσια Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου Βιομηχάνων Βορείου Ελλάδος. Και είναι μεγάλη τιμή που συναντώ ανθρώπους της πραγματικής οικονομίας. Αυτούς που, μέσα σε συνθήκες αντίξοες, θα έλεγα πρωτόγνωρες για την Ελλάδα, δίνουν τη μάχη. Μάχη ώστε η Ελλάδα και η ελληνική οικονομία να ανέβει ξανά.

Είμαι εδώ, γιατί στηρίζω έμπρακτα - και εγώ και η παράταξη, την οποία έχω την τιμή να εκπροσωπώ - τις υγιείς δυνάμεις του ιδιωτικού τομέα. Γιατί παρακολουθούμε από κοντά την δραστηριότητα του κλάδου της μεταποίησης στον ελληνικό Βορρά. Γιατί έχουμε συνείδηση της σημασίας που έχει για μια χώρα η ανάπτυξη να είναι ισορροπημένη γεωγραφικά και μοιρασμένη σε όλη την επικράτεια. Είμαι εδώ, γιατί το μεγάλο στοίχημα της χώρας - το ξέρετε εξάλλου πολύ καλά - είναι να αλλάξουμε το παραγωγικό της μοντέλο.

Η Μακεδονία μας, ολόκληρη η Βόρεια Ελλάδα είναι τόπος της εργασίας και του μόχθου, χώρος της δημιουργίας και της προκοπής. Είστε μακριά από την Αθήνα. Αυτό ίσως στο παρελθόν να ήταν μειονέκτημα. Και είστε μακριά από την Αθήνα, το κέντρο όπου κάποιες φορές γίνονται ορισμένες σκοτεινές μοιρασιές, εννώ τις μοιρασιές όπου παίζει ρόλο η εύνοια της εξουσίας.

Ξέρω ότι εσείς έχετε αντισταθεί στις σειρήνες της κρατικοδίαιτης επιχειρηματικότητας. Θέλετε να είστε αυτάρκεις και δυνατοί. Και αυτό που στο παρελθόν μπορεί να ήταν μειονέκτημα, σήμερα είναι ένα μεγάλο πλεονέκτημα στη νέα εποχή της εξωστρεφούς ανάπτυξης. Είναι το πλεονέκτημα μιας επιχειρηματικότητας, η οποία στοχεύει στις αγορές και όχι στις επιδοτήσεις ή στις κρατικές προμήθειες. Μιας επιχειρηματικότητας που βασίζεται στην καινοτομία και στην κατάκτηση νέων αγορών και όχι στη στενότερη γνωριμία με την εκάστοτε εξουσία. Είναι αυτή η επιχειρηματικότητα που έχει κρατήσει την Ελλάδα όρθια σε δύσκολους καιρούς. Και που θα την οδηγήσει, και πάλι, στο δρόμο της ανάπτυξης.

Γιατί η νέα επιχειρηματικότητα που εμείς οραματιζόμαστε βρίσκει κατεξοχήν την έκφρασή της στη Βόρεια Ελλάδα. Και οι επιχειρήσεις που αντέχουν τα τελευταία χρόνια είναι σήμερα καλύτερα εξοπλισμένες να εκμεταλλευτούν τις νέες προοπτικές της ελληνικής οικονομίας.

Αγαπητέ Πρόεδρε, φίλες και φίλοι,

Περάσατε από συμπληγάδες και αντέξατε. Τώρα είναι η ώρα όλοι μαζί να χαράξουμε μια νέα δυναμική πορεία προς τα μπρος. Αλλά για να συμβεί αυτό, πρέπει να εξομαλυνθεί και το γενικότερο περιβάλλον μέσα στο οποίο λειτουργείτε. Η χώρα πέρασε ήδη δυόμισι χαμένα χρόνια. Με μια Κυβέρνηση που αρνείται να κάνει τις απαραίτητες διαρθρωτικές αλλαγές στην οικονομία και το Κράτος. Η πραγματικότητα, δυστυχώς, είναι αμείλικτη. Και ένα στοιχείο μόνο τα λέει όλα. Η ελληνική οικονομία, το πρώτο τρίμηνο του 2017 ήταν η μόνη οικονομία της Ευρωζώνης, που ακόμα βρισκόταν σε ύφεση.

Λίγα 24ωρα μόνο έχουν περάσει μετά την ψήφιση στη Βουλή, από τους 153 βουλευτές των ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, ενός πακέτου μέτρων, που συνιστά το τέταρτο Μνημόνιο και μάλιστα χωρίς να έχει εξασφαλιστεί πρόσθετη χρηματοδότηση για τη χώρα μετά το 2018. Χωρίς χρηματοδότηση, αλλά με φόρους και με περικοπές που δεσμεύουν τη χώρα ακόμη και για τα χρόνια μετά το τέλος της θητείας της Κυβέρνησης του κ. Τσίπρα και του κ. Καμμένου.

Και στο Eurogroup προχθές, δυστυχώς, είχαμε αρνητική εξέλιξη. Μια συνεδρίαση χωρίς κατάληξη: Δεν δόθηκε, δεν ιχνογραφήθηκε καν, η λύση για το χρέος. Δεν δόθηκε φύλλο πορείας για την ένταξη της Ελλάδας στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης, το γνωστό QE. Είναι κάτι που θα φέρει απαραίτητο οξυγόνο στις τράπεζες και στην αγορά, σε εσάς, και που το περιμένουμε εδώ και περισσότερο από ένα χρόνο.

Όλα αυτά, ενώ ο πρωθυπουργός προεξοφλούσε δημοσίως απρόσμενα θετικές εξελίξεις. «Too good to be true», δεν θα μεταφράσω τα αγγλικά. Φαντάζομαι ότι ο κ. Τσίπρας θεωρεί ότι η φράση αυτή είναι γνωστή στο Πανελλήνιο. Αυτό που είναι άγνωστο είναι από πού αντλούσε την αισιοδοξία του. Άλλη μια απάτη ή άλλη μια αυταπάτη; Εν πάση περιπτώσει, από όσο γνωρίζω θα είναι εδώ σε λίγες ώρες, θα σας μιλήσει και θα σας εξηγήσει, γιατί δεν είχαμε κατάληξη στο Eurogroup, τι φταίει, ποιος φταίει. Και το σημαντικότερο, τι θα γίνει στις 15 Ιουνίου. Διότι οι προθεσμίες αρχίζουν και πιέζουν ασφυκτικά. Αν, βέβαια, ξέρει να σας δώσει αυτές τις απαντήσεις.

Επειδή, όμως, ο κ. Τσίπρας αγαπά την εξουσία, αλλά δεν αγαπά εξίσου την αλήθεια, θα πρέπει να σας πω ορισμένα πράγματα. Αν και γνωρίζετε τα περισσότερα. Δυστυχώς, αυτοί που κυβερνούν σήμερα τη χώρα δεν είναι αξιόπιστοι. Δεν έχουν λόγο. Και αυτό το ξέρουν όλοι. Και εντός και εκτός Ελλάδας. Αυτοί που κυβερνούν εφαρμόζουν μια πολιτική που βυθίζει διαρκώς την οικονομία. Και δεν εφαρμόζουν τις μεταρρυθμίσεις που τόσο έχει ανάγκη η χώρα. Τώρα προσποιούνται τελευταία ότι είναι μεταρρυθμιστές, αλλά το μόνο τους μέλημα είναι πως θα χτίσουν το δικό τους κομματικό στρατό. Όλα αυτά δίνουν πρόσθετα δικαιώματα σε κάποιους να αμφισβητούν το αν πρέπει να υπάρξει λύση για το ελληνικό χρέος. Και να μπλοκάρουν διαρκώς τη συζήτηση μεταθέτοντάς την για αργότερα.

Έχω καταστήσει σαφές προς όλους, εντός και εκτός Ελλάδας, ότι η λύση για το χρέος και η ένταξη της χώρας μας στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης αποτελούν αδιαπραγμάτευτη εθνική προτεραιότητα. Έχουν καταστεί αναγκαία, αλλά όχι ικανή συνθήκη εξόδου της χώρας από την κρίση. Και δεν επιτρέπεται σήμερα στους Ευρωπαίους εταίρους η μειωμένη αξιοπιστία της σημερινής Κυβέρνησης να αποτελεί άλλοθι για να μη τηρούν τις δικές τους δεσμεύσεις. Και αναφέρομαι συγκεκριμένα στη συμφωνία του Νοεμβρίου του 2012, που καθόρισε την ανάγκη να γίνουν επιπρόσθετες παρεμβάσεις στο

ελληνικό χρέος. Η συμφωνία αυτή θα είχε ολοκληρωθεί αν ο κ. Τσίπρας δεν έριχνε, στα τέλη του 2014, την τότε Κυβέρνηση. Τώρα οι κυβερνώντες προσπαθούν να εξασφαλίσουν για τη χώρα τα αυτονόητα.

Δυστυχώς, όμως, κυρίες και κύριοι, τα φαντάσματα του παρελθόντος μας καταδιώκουν ακόμα. Και κάποιοι εκτός Ελλάδας δεν ξεχνούν ότι ο κ. Τσίπρας, που σήμερα εμφανίζεται ως πρόθυμος μεταρρυθμιστής, είναι ο ίδιος κ. Τσίπρας που το πρώτο εξάμηνο του 2015 οδήγησε τη χώρα στο χείλος του γκρεμού και, ταυτόχρονα, την Ευρώπη στα δικά της όρια. Προκειμένου να μείνει στην εξουσία, το μόνο που την ενδιέφερε, η Κυβέρνηση των κ. Τσίπρα και Καμμένου αναγκάστηκε να πάρει και να ξαναπάρει τα χειρότερα μέτρα λιτότητας. Να πάρει περισσότερα μέτρα λιτότητας στο τρίτο και στο τέταρτο Μνημόνιο από ό,τι πήραμε στο πρώτο και στο δεύτερο. Αντί να καλύψει το κενό αξιοπιστίας, που η ίδια δημιούργησε, αγκαλιάζοντας, αλλά και εφαρμόζοντας μια τολμηρή ατζέντα αλλαγών, έκανε την Ελλάδα πρωταθλήτρια στους φόρους και, ταυτόχρονα, ουραγό στην ανάπτυξη.

Τελικά, τα μέτρα έφεραν πλεόνασμα, αλλά είναι δώρο άδωρον, γιατί έχουν τραυματίσει την οικονομία. Με αποτέλεσμα να αμφισβητείται η δυνατότητα της χώρας να επανέλθει στην ανάπτυξη. Και βέβαια ακριβώς αυτά τα πολύ μεγάλα πλεονάσματα, πολύ μεγαλύτερα από ό,τι ήταν απαραίτητο, έδωσαν πάτημα σε κάποιους να λένε ότι, αφού η Ελλάδα μπορεί να παράγει τέτοια πλεονάσματα ασχέτως ρυθμού ανάπτυξης, να συνεχίσουμε σε αυτόν τον δρόμο. Και έτσι ακριβώς δεσμεύτηκε η χώρα σε υπερπλεονάσματα του 3,5% για πολλά χρόνια, πάντα με τη σύμφωνη γνώμη του κ. Τσίπρα.

Και αυτό είναι ένα καταστροφικό σπινάλι, το οποίο οδηγεί σε ένα αδιέξοδο. Και το ξέρετε αυτό. Από την αναξιόπιστη Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ ζητούνται νέα σκληρά μέτρα. Που γίνονται σκληρότερα, γιατί η Κυβέρνηση καθυστερεί εδώ και μήνες τη διαπραγμάτευση. Θυμάμαι που βρισκόμουν εδώ ακριβώς σε αυτό το βήμα, πριν ένα χρόνο, και ζητούσαμε την ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης. Αν είχε κλείσει τότε, μην έχετε καμία αμφιβολία ότι τα μέτρα που θα μας ζητούσαν θα ήταν πολύ λιγότερα. Για να την κλείσει τελικά ξημερώματα πάντα με τους χειρότερους όρους. Το έχουμε πει και ξαναπεί. Το ξέρετε, γιατί είστε άνθρωποι της οικονομίας. Αυτή δεν είναι οικονομική πολιτική. Και όσο βουλιάζει η οικονομία, τόσο γίνεται βουνό το χρέος. Δεν βλέπουμε μόνο το χρέος σε απόλυτα νούμερα, το βλέπουμε και ως λόγο σε σχέση με το μέγεθος της οικονομίας. Τα σημαντικά οφέλη από το P.S.I. του 2012 και, βέβαια, οι θυσίες των κατόχων ελληνικών ομολόγων, εξανεμίστηκαν.

Αντί να ασχολείται η Κυβέρνηση με τον παρανομαστή του κλάσματος χρέος / Α.Ε.Π., δηλαδή πως θα ξαναπεί η οικονομία σε μια γρήγορη τροχιά ανάπτυξης, ασχολείται μόνο με τα αντίμετρα. Μόνο που τα υποτιθέμενα αντίμετρα αποτελούν και αυτά μια πολιτική απάτη. Γιατί πολύ απλά δεν θα ισχύσουν ποτέ. Η πλήρης εφαρμογή τους προϋποθέτει επίτευξη μόνιμου πρωτογενούς πλεονάσματος 5,5%. Όχι 3,5%. 5,5%. Ένα τέτοιο πλεόνασμα δεν μπορεί να είναι διατηρήσιμο. Αφήστε που θα διαλύσει ό,τι έχει απομείνει από την παραγωγική οικονομία. Είναι, λοιπόν, σαφές ότι αυτή η Κυβέρνηση βάζει τη χώρα όλο και πιο βαθιά σε κρίση. Κρίση οικονομική. Κρίση διαχειριστική. Κρίση πολιτική. Κρίση ηθική. Κρίση θεσμική. Φόροι στους επαγγελματίες και περικοπές συντάξεων. Κομματικοί διορισμοί και πολιτικές επιδομάτων. Πιέσεις και εκβιασμοί στη Δικαιοσύνη.

Όλα αυτά ενώ επιχειρείται σε κοινή θέα μια ωμή παρέμβαση στο χώρο των Μ.Μ.Ε. Με τα λεφτά της νέας διαπλοκής και με τα υλικά της παλιάς. Τα όσα συμβαίνουν τις τελευταίες εβδομάδες, με αφετηρία μια προκλητική φωτογραφική τροπολογία για χάρισμα προστίμου πολλών εκατομμυρίων, είναι πρωτοφανή και συνιστούν τεράστιο σκάνδαλο.

Ο κ. Τσίπρας χτίζει μεθοδικά τη δική του διαπλοκή. Τον προειδοποιούμε, όμως. Αυτός και οι νέοι συνοδοιπόροι του θα μας βρουν απέναντι. Αυτοί χαρίζουν πρόστιμα. Εμείς δεν θα τους χαριστούμε. Διότι στην Ελλάδα - και θέλω να το τονίσω αυτό - σε εσάς που εκφράζετε την υγιή ελληνική επιχειρηματικότητα, εμείς οραματιζόμαστε μια χώρα στην οποία κανείς επιχειρηματίας - το επαναλαμβάνω, κανείς επιχειρηματίας - δεν θα χρειάζεται να αποκτήσει πρόσβαση σε Μ.Μ.Ε. για να προστατέψει τα συμφέροντά του. Τα συμφέροντα της χώρας δεν είναι ταυτισμένα με τα συμφέροντα του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ. Και η απομάκρυνσή τους από την εξουσία είναι αναγκαία πολιτική προϋπόθεση για να κάνει η χώρα μας το μεγάλο άλμα στο μέλλον.

Κυρίες και κύριοι,

Τα προηγούμενα χρόνια, η δημόσια συζήτηση για την οικονομία υπήρξε συνήθως κατώτερη των περιστάσεων. Αφορούσε περισσότερο ποιος μπορεί να προστατεύσει τον κρατισμό, τα μικροσυμφέροντα διαφόρων ομάδων και λιγότερο ποιος μπορεί να φέρει ανάπτυξη και ευκαιρίες. Όμως, αυτό που χρειαζόμαστε σήμερα είναι πρωτοβουλίες για την πραγματική απελευθέρωση της οικονομίας. Επενδύσεις και τολμηρές μεταρρυθμίσεις, ιδίως στη δημόσια διοίκηση, ιδίως στο Κράτος. Αυτή δεν είναι πια ιδεολογική τοποθέτηση. Είναι ο μόνος τρόπος εξόδου από την κρίση.

Η πολιτική που επέλεξαν οι ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, με την ανοχή, δυστυχώς, των πιστωτών μας, βάζει την οικονομία σε στασιμότητα και σε παρακμή και κρατά τη χώρα εκτεθειμένη σε κινδύνους. Το βάρος των φόρων φέρνει νοικοκυριά και επιχειρήσεις αντιμέτωπα με το φάσμα της χρεοκοπίας, αυξάνει τα κίνητρα για φοροδιαφυγή και υπονομεύει την ανταγωνιστικότητα. Την ίδια στιγμή, δεν γίνεται καμία ουσιαστική προσπάθεια - και θα επιμείνω σε αυτό - εξορθολογισμού και βελτίωσης της αποτελεσματικότητας των δημοσίων δαπανών. Αντίθετα, στήνονται νέες κρατικές δομές αμφίβολης χρησιμότητας και αυξάνονται οι αριθμοί των συμβασιούχων στο Δημόσιο.

Είναι μία σκόπιμη προσπάθεια να στηθεί ένα νέο πελατειακό Κράτος. Είναι, όμως, και το αποτέλεσμα της παντελούς άγνοιας των κανόνων λειτουργίας της οικονομίας. Γι' αυτό και αποτελεί μια συνταγή που καταδικάζει την Ελλάδα σε χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης στο διηνεκές. Εμείς, αγαπητέ Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, έχουμε μία τελείως διαφορετική φιλοσοφία για την οργάνωση της οικονομίας και το ρόλο του Κράτους. Και θα πείσουμε τους πολίτες ότι υπάρχει άλλος δρόμος για να βγούμε από την κρίση. Και θα πείσουμε και εσάς τους επιχειρηματίες ότι με την δική μας πολιτική αξίζει και πάλι να πάρετε το ρίσκο να επενδύσετε στην πατρίδα μας.

Κεντρικός στόχος της οικονομικής μας πολιτικής είναι η επίτευξη μιας δυναμικής και διατηρήσιμης ανάπτυξης με όχημα τις επενδύσεις και τις εξαγωγές, κυρίως από τον ιδιωτικό τομέα. Και το δυναμικό της ελληνικής οικονομίας, συμπίεμένο μετά από 7 χρόνια

κρίσης και απώλεια 25% του Α.Ε.Π., μπορεί να αποδώσει ρυθμούς ανάπτυξης της τάξης του 4% για τα επόμενα χρόνια. Και αυτός είναι ο στόχος τον οποίο πρέπει να θέσουμε. Για να επιτευχθεί, όμως, αυτό - δεν θα έρθει από μόνο του - χρειάζεται ένας τολμηρός μετασχηματισμός του μοντέλου της ελληνικής οικονομίας προς την εξωστρέφεια, την εγχώρια προστιθέμενη αξία και την υψηλή τεχνολογία.

Ποσοτικά, οι στόχοι μας μεταφράζονται σε μερίδια των επενδύσεων και των εξαγωγών ως ποσοστό του Α.Ε.Π. που θα πρέπει να ξεπεράσουν μεσοπρόθεσμα το 20% για τις επενδύσεις και το 45% για τις εξαγωγές, έτσι ώστε να προσεγγίσουμε τον μέσο όρο της Ευρωζώνης. Οι ρυθμοί αυτοί μπορούν να δημιουργούν 120.000 νέες θέσεις απασχόλησης το χρόνο. Απαιτείται μία πραγματική επανάσταση στον τομέα των επενδύσεων. Δεν υπάρχει κανείς άλλος δρόμος. Εάν δεν επενδύσουμε και δεν εξαγάγουμε, τα επίπεδα ευημερίας μας δεν θα βελτιωθούν. Οι συνολικές επενδύσεις είναι σήμερα 20 δις ευρώ, ένα τρίτο περίπου των επιπέδων προ της κρίσης. Και οι δημόσιες επενδύσεις δεν αρκούν για να μας βγάλουν από την κρίση. Χρειάζονται πρωτίστως ιδιωτικές επενδύσεις. Και επειδή οι εγχώριοι πόροι δεν αρκούν, λόγω αρνητικής αποταμίευσης και προβλημάτων στο τραπεζικό σύστημα, χρειαζόμαστε μεγάλης κλίμακας επενδυτικά κεφάλαια από το εξωτερικό.

Όσον αφορά τις εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών πρέπει να πω το εξής: Ενώ ανέκαμψαν από το σοκ της κρίσης και αυξήθηκαν ως ποσοστό του Α.Ε.Π., έχουν πάει σχετικά καλά οι εξαγωγές μας, σε απόλυτα νούμερα παραμένουν χαμηλότερα από τα επίπεδα του 2008. Το πρόβλημα είναι δομικό. Το ξέρετε καλά ότι η Ελλάδα παραμένει στη βάση της μίας κλειστή οικονομία. Δεν επωφελήθηκε από τις τάσεις της παγκοσμιοποίησης των τελευταίων ετών για να αυξήσουμε το μερίδιο των εξαγωγών μας της χώρας στο παγκόσμιο εμπόριο.

Οι πολιτικές του ΣΥΡΙΖΑ χειροτέρευσαν το πρόβλημα. Υστερήσεις στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, αστάθεια του πολιτικού περιβάλλοντος, υπέρμετρες επιβαρύνσεις σε φόρους και ασφαλιστικές εισφορές. Άκουσα με πολύ προσοχή την αναφορά σας ότι αντέχετε, αλλά για πόσο ακόμα; Αυτό είναι κάτι, το οποίο ακούω από τις επιχειρήσεις σε όλη τη χώρα. Οι πολιτικές του ΣΥΡΙΖΑ εξακολουθούν να περιορίζουν και να υπονομεύουν την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Η θέση της Ελλάδας στον παγκόσμιο δείκτη Doing Business της Παγκόσμιας Τράπεζας βελτιωνόταν ραγδαία την περίοδο 2012 - 2014. Από τότε έχουμε μείνει στάσιμοι.

Για να αλλάξουμε, λοιπόν, την πορεία της οικονομίας μας χρειάζεται ένα νέο μοντέλο με περισσότερες επενδύσεις και περισσότερη εξωστρέφεια. Και το πρόγραμμά μας ακριβώς αυτό το σκοπό υπηρετεί: Ένα Εθνικό Σχέδιο Δράσης για τις Επενδύσεις. Στοχεύουμε να φέρουμε μεγάλα κεφάλαια για μακροχρόνια τοποθέτηση. Σε εξαγωγικές δραστηριότητες. Σε τομείς που έχουμε ή μπορούμε να αναπτύξουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα. Και σε δραστηριότητες που ενσωματώνουν γνώση και διαχέουν τεχνολογία ευρύτερα στην οικονομία.

Οι πολιτικές μας στηρίζονται σε τέσσερις βασικούς άξονες:

Πρώτον, στην πρόκληση ενός θετικού σοκ εμπιστοσύνης. Η εμπροσθοβαρής εφαρμογή μεταρρυθμίσεων και ιδιωτικοποιήσεων θα δώσει το σήμα στους πολίτες, αλλά κυρίως στις αγορές, στους επενδυτές, ότι η Νέα Δημοκρατία εννοεί κάθε λέξη της φιλοαναπτυξιακής της ατζέντας. Άρα όλες οι δύσκολες μεταρρυθμίσεις στην αρχή, στους πρώτους τρεις μήνες της διακυβέρνησης.

Δεύτερον, ενίσχυση της ρευστότητας στην οικονομία. Έχουμε επεξεργαστεί προτάσεις: Για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης των καταθετών, ώστε να επιστρέψουν καταθέσεις στις ελληνικές τράπεζες. Για την αποτελεσματικότερη διαχείριση του μεγάλου προβλήματος των «κόκκινων» δανείων. Για την ταχύτερη δυνατή άρση των capital controls. Για το πως θα αξιοποιήσουμε τους ευρωπαϊκούς πόρους που έχουμε στη διάθεσή μας. Για το πως θα ξεπληρώσουμε ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις. Το πως θα πετύχουμε συνέργειες με τον ιδιωτικό τομέα. Πως θα πετύχουμε συμπράξεις μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, όχι μόνο για τις υποδομές μας, αλλά και για υπηρεσίες. Αυτά αποτελούν μέρος του συγκεκριμένου σχεδίου της Νέας Δημοκρατίας.

Τρίτος πυλώνας της πολιτικής μας: Μείωση του φορολογικού βάρους και δημιουργία δημοσιονομικού χώρου. Έχουμε υποστηρίξει από την πρώτη στιγμή την ανάγκη να μειώσουμε τα πλεονάσματά μας από το 3,5%, που είναι σήμερα, στο 2%. Δεν είμαστε οι μόνοι που το λέμε. Το λέει και η Τράπεζα της Ελλάδος, ο κ. Στουρνάρας, το λένε όλοι οι σοβαροί ξένοι οικονομολόγοι. Το 3,5% είναι ένας στόχος πλεονάσματος τον οποίο δεν μπορούμε μακροχρόνια να πετύχουμε. Το 2% είναι ένας στόχος λογικός. Είναι ένας στόχος που δεν πλήττει την ανάπτυξη. Μπορεί να επιτυγχάνεται σε επαναλαμβανόμενη βάση και είναι συμβατός με τις ευρωπαϊκές συνθήκες.

Και η Κυβέρνηση μας θα αποδείξει αμέσως την προσήλωσή της σε βαθιές και ουσιαστικές φιλοαναπτυξιακές μεταρρυθμίσεις. Και γι' αυτό το λόγο, θα έχουμε την αξιοπιστία να πείσουμε τους εταίρους μας ότι το χαμηλότερο πλεόνασμα θα μεταφραστεί σε ισχυρότερη ανάπτυξη και απόκρουση των αποπληθωριστικών τάσεων. Κάτι που υπηρετεί συνεπέστερα το στόχο της διατηρησιμότητας του χρέους, άρα αυτή η πολιτική είναι προς όφελος και των πιστωτών μας.

Στις μειώσεις των υπέρογκων φορολογικών συντελεστών έχω αναφερθεί πολλές φορές. Ειδικότερα:

Μείωση του φορολογικού συντελεστή στα επιχειρηματικά κέρδη από το 29% στο 20% εντός δύο ετών,

Μείωση του ΕΝΦΙΑ κατά 30% εντός 2 ετών,

Μείωση του φόρου στα μερίσματα από το 15% στο 5%,

Υπεραποσβέσεις σε νέες επενδύσεις παγίων και επιπλέον μείωση του φορολογικού συντελεστή κατά 2%, για επιχειρήσεις που αυξάνουν τις θέσεις εργασίας κατά 10% και πάνω.

Το δημοσιονομικό κόστος των άμεσων παρεμβάσεων είναι περίπου 1,9 δις ευρώ. Μπορούμε να το καλύψουμε με στοχευμένες περικοπές δαπανών, τον εξορθολογισμό των δομών του Δημοσίου, των διαδικασιών προμηθειών και της επιδότησης στα ευγενή Ταμεία.

Παράλληλα, οι προτάσεις μας στοχεύουν στην απλοποίηση και τη σταθεροποίηση του φορολογικού πλαισίου. Γνωρίζουμε ότι, για εσάς τους επιχειρηματίες, αυτά είναι εξίσου σημαντικά με το ύψος των φορολογικών συντελεστών, είναι προϋπόθεση για να κάνετε τον επενδυτικό προγραμματισμό σας.

Να είμαστε όμως καθαροί: Οι μειώσεις των φορολογικών συντελεστών θα συνδυαστούν με αυστηροποίηση της διαδικασίας συμμόρφωσης για τους παραβάτες και με πολύ πιο στοχευμένους και αποτελεσματικούς ελέγχους. Αιχμή του δόρατος της προσπάθειάς μας είναι η αύξηση της διείδυσης των ηλεκτρονικών συναλλαγών.

Τέταρτον, και σημαντικότερο, στην εφαρμογή τολμηρών διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, δίνουμε έμφαση:

Στην εξάλειψη των δυσλειτουργιών των αγορών προϊόντων και υπηρεσιών,

Στην επιθετική προώθηση των αποκρατικοποιήσεων και της αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας,

Στην επιθετική προώθηση συμβάσεων δημοσίου και ιδιωτικού τομέα,

Στην αξιολόγηση και μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης με λιγότερη γραφειοκρατία, μεγαλύτερη διαφάνεια, αξιολόγηση και λογοδοσία,

Στην βελτίωση του θεσμικού πλαισίου άσκησης της επιχειρηματικότητας. Με απλοποίηση του πλαισίου αδειοδότησης επιχειρήσεων. Με σύγχρονο πλαίσιο για τη χωροταξία και τις χρήσεις γης. Αναβάθμιση των ψηφιακών δεξιοτήτων και γνώσεων. Επιτάχυνση της απονομής της Δικαιοσύνης

Κυρίες και κύριοι,

Θα ήθελα να αναφερθώ τώρα ειδικά στη βιομηχανία που έχει ιδιαίτερο ρόλο στο σχεδιασμό μας. Η επαναβιομηχάνιση της χώρας αποτελεί υψηλή προτεραιότητα και το λέω αυτό εδώ, στη Βόρεια Ελλάδα. Ξέρουμε ότι οι αποτυχημένες πολιτικές της Μεταπολίτευσης, με τον κρατισμό, τις ατελέσφορες επιδοτήσεις και την εξάρτηση από το

δανεισμό, συρρίκνωσαν την ελληνική βιομηχανία. Και η κρίση έδωσε ένα ακόμα χτύπημα. Το 2015 η μεταποίηση αναλογούσε μόλις στο 13,3% της ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας της οικονομίας, έναντι μέσου όρου Ευρωζώνης 19,3%.

Κάποιοι θεώρησαν ότι η αποβιομηχάνιση δεν είναι και τόσο μεγάλο πρόβλημα, διότι στις σύγχρονες ανεπτυγμένες κοινωνίες, ούτως ή άλλως, αυξάνεται το μερίδιο των υπηρεσιών. Η άποψη αυτή είναι εσφαλμένη. Σήμερα, γνωρίζουμε ότι η βιομηχανία είναι κεντρικός πυλώνας της αναπτυξιακής διαδικασίας. Είναι ο τομέας που, περισσότερο από κάθε άλλον, φέρνει τεχνολογία και κεφάλαια στην οικονομία. Εξάγει και υποκαθιστά εισαγωγές. Δημιουργεί βιώσιμες θέσεις εργασίας και οικονομίες κλίμακας για τις υπόλοιπες δραστηριότητες. Δεν είναι τυχαίο ότι οι χώρες που βασίστηκαν στη βιομηχανία πέτυχαν μακροχρόνια υψηλότερους και πιο διατηρήσιμους ρυθμούς ανάπτυξης.

Μέσα στην κρίση η μεταποίηση, ως ο τομέας με τη μεγαλύτερη εξωστρέφεια, συγκράτησε καλύτερα το προϊόν της σε σχέση με άλλους τομείς. Κατάφερε έτσι να αυξήσει την συμμετοχή του στην ακαθάριστη προστιθέμενη αξία της οικονομίας κατά μία ποσοστιαία μονάδα από το 2009.

Ωστόσο, σε απόλυτους όρους το προϊόν της βιομηχανίας παραμένει σημαντικά μικρότερο από το 2009 και η μεταποίηση συνολικά έχει συρρικνωθεί κατά το 1/4 σε σχέση με τα προ κρίσης επίπεδα και σήμερα αριθμεί περίπου 350.000 άτομα. Παράλληλα, η βιομηχανία μας παρέμεινε εστιασμένη σε μία μικρή γκάμα προϊόντων, κυρίως σε παραδοσιακούς κλάδους και σε προϊόντα χαμηλής και μεσαίας τεχνολογίας.

Τώρα είναι η ώρα που πρέπει να πάμε ένα βήμα παραπέρα: Να επιτύχουμε βιώσιμη αύξηση της βιομηχανικής παραγωγής και μαζί την αύξηση του τεχνολογικού της περιεχομένου, άρα και της προστιθέμενης αξίας της. Να κινηθούμε προς εξειδικευμένα προϊόντα που αξιοποιούν τα παραδοσιακά μας πλεονεκτήματα, αλλά και προς δυναμικά αναπτυσσόμενες αγορές που έχουν μεγαλύτερη προοπτική.

Μετά την κρίση και μέχρι το 2014, το μερίδιο των ελληνικών εξαγωγών το οποίο κατευθυνόταν προς χώρες εκτός Ε.Ε. αυξανόταν. Αυτή η τάση είναι σημαντικό να ενισχυθεί, διότι οι αναδυόμενες αγορές θα παρουσιάσουν υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης. Πρέπει να επενδύσουμε στη βιομηχανία. Το γεγονός ότι οι επενδύσεις σε εξοπλισμό και υποδομές, που είναι και οι πιο κρίσιμες για την ανάπτυξη, συγκρατήθηκαν καλύτερα μέσα στην κρίση σε σχέση με την κατάρρευση των λοιπών επενδύσεων, αποτελεί μία θετική αφετηρία. Αλλά δεν αρκεί.

Θα έχουμε σύντομα την ευκαιρία να παρουσιάσουμε ένα συνολικό σχέδιο παρεμβάσεων που θα διευκολύνουν τις επενδύσεις στη βιομηχανία και στη μεταποίηση. Θα δώσουμε ιδιαίτερη βαρύτητα στα ζητήματα της χωροθέτησης και των αδειοδοτήσεων. Κεντρικός πυλώνας της φιλοσοφίας μας είναι η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα, μέσα από πιστοποιημένους φορείς στις αδειοδοτήσεις και ο εκ των υστέρων (ex post) έλεγχος του επιχειρηματία ως προς τη συμμόρφωσή του με το αδειοδοτικό πλαίσιο.

Και βέβαια θα λάβουμε πολύ σοβαρά υπόψη τις δικές σας προτάσεις. Γιατί εσείς θα κληθείτε αύριο να συνεισφέρετε, με τα δικά σας κεφάλαια, στην ανάπτυξη της χώρας. Και πρέπει να αισθάνεστε άνετα ότι αναλαμβάνετε το επιχειρηματικό ρίσκο γνωρίζοντας ότι το Κράτος δεν θα σταθεί εμπόδιο στην δραστηριότητά σας.

Κυρίες και κύριοι,

Η Βόρεια Ελλάδα συνεισφέρει πάνω από το 1/4 του εθνικού συνόλου της Ακαθάριστης Προστιθέμενης Αξίας του κλάδου της μεταποίησης. Αυτό είναι μία ένδειξη ότι η βιομηχανία είναι ήδη τομέας σχετικού συγκριτικού πλεονεκτήματος για τη Βόρεια Ελλάδα. Μπορούμε να πάμε πολύ καλύτερα, όμως. Οι φυσικοί πόροι, το ανθρώπινο δυναμικό και η στρατηγική θέση της Βόρειας Ελλάδας ως κόμβου για τον πρωτογενή τομέα, την ενέργεια και το διαμετακομιστικό εμπόριο, είναι ισχυρά πλεονεκτήματα για τη βιομηχανία. Η βιομηχανία της Βόρειας Ελλάδας είναι επικεντρωμένη σε πιο παραδοσιακούς κλάδους, ιδίως στους κλάδους του ενδύματος, τη βιομηχανία τροφίμων, ποτών και καπνού, τα δομικά υλικά. Ανάμεσα σας υπάρχουν επιχειρήσεις σε κλάδους που δεν θα περίμενε κανείς ότι έχουμε κάποιο φυσικό συγκριτικό πλεονέκτημα. Και αυτό δείχνει ότι το επιχειρηματικό δαιμόνιο, απελευθερωμένο από το σφικτό εναγκαλισμό του Κράτους, μπορεί να κάνει θαύματα.

Ένα είναι βέβαιο. Όλοι οι κλάδοι πρέπει να στραφούν προς εξαγωγικές αγορές. Προς προϊόντα με ποιοτικά χαρακτηριστικά που δεν μπορούν να υποκατασταθούν από χαμηλού κόστους μαζική παραγωγή άλλων χωρών. Παράλληλα, πρέπει να επεξεργαστούμε τρόπους, από κοινού Κράτος και επιχειρήσεις, να επεκτείνουμε την παραγωγική μας δράση προς δραστηριότητες μεγαλύτερης έντασης γνώσης, που θα εκμεταλλεύονται καλύτερα το άριστο ανθρώπινο δυναμικό μας.

Αυτές οι δραστηριότητες έχουν πιο δυναμικές προοπτικές, διότι το μερίδιό τους στο παγκόσμιο εμπόριο αυξάνεται συνεχώς. Ήδη, στη χώρα δραστηριοποιούνται δυναμικές βιομηχανίες σε κλάδους υψηλότερης τεχνολογίας, όπως των φαρμακευτικών, των χημικών και πλαστικών, των ηλεκτρονικών υπολογιστών, του ηλεκτρολογικού και μηχανολογικού εξοπλισμού. Η συμβολή τους στο συνολικό προϊόν είναι σχετικά μικρή σήμερα, αντιστοιχούν περίπου στο 20%. Ωστόσο, έχουν υγιή μεγέθη και ελπιδοφόρες προοπτικές. Πρέπει ως χώρα να επενδύσουμε περισσότερο στη γνώση.

Η Ελλάδα σήμερα επενδύει μόλις το 1% του Α.Ε.Π. της σε R&D και, εξ αυτού, ποσοστό λιγότερο από 40% προέρχεται από τον ιδιωτικό τομέα. Η Βόρεια Ελλάδα είναι υψηλότερα του εθνικού μέσου όρου, περίπου στο 1,3%, το οποίο όμως παραμένει χαμηλό. Οι προτάσεις μας για τη δημιουργία συστάδων παραγωγής (clusters) καθώς και βιομηχανικών - τεχνολογικών πάρκων θα βοηθήσουν σημαντικά. Όμως, απαιτείται και η ίδιοι οι επιχειρηματίες να βρουν τρόπους να μεγαλώσει το μέσο μέγεθος της βιομηχανικής επιχείρησης και αυτό σημάνει περισσότερες συγχωνεύσεις και εξαγορές.

Σε όλους τους κλάδους επίσης πρέπει να καταβάλουμε μια συστηματικότερη προσπάθεια για την αύξηση της εγχώριας προστιθέμενης αξίας. Κι αυτό γιατί οι ελληνικές εξαγωγές χρησιμοποιούν μεγάλο ποσοστό εισαγόμενων πρώτων υλών και ενδιάμεσων

αγαθών. Οι πρωτοβουλίες μας θα βελτιώσουν σημαντικά και το μη μισθολογικό κόστος, καθώς και το ρυθμιστικό περιβάλλον.

Με τις αλλαγές αυτές, γιατί εκεί θέλω να καταλήξω, οι επιχειρηματίες της Βόρειας Ελλάδας θα πρέπει να εξετάσετε τον επαναπατρισμό των δραστηριοτήτων σας που μεταφέρθηκαν τα τελευταία χρόνια σε γειτονικές χώρες.

Κυρίες και κύριοι,

Σας μίλησα για μια βιομηχανική πολιτική ουσίας, αλλά και για ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης. Ξέρω, όπως κι εσείς, ότι ο Έλληνας επιχειρηματίας είναι ενεργητικός και αισιόδοξος, δεν είναι παρασιτικός και κρατικοδίαιτος. Χρειαζόμαστε ένα έξυπνο Κράτος, που ανοίγει δρόμους. Και μπορούμε να ξαναβάλουμε μπροστά μια Ελλάδα που μάχεται και αντέχει, ακόμη και στις συνθήκες της χειρότερης κρίσης που γνώρισε ποτέ. Αλλά όλα αυτά προϋποθέτουν και μία νέα συμφωνία αλήθειας μεταξύ του Κράτους και των επιχειρήσεων.

Ελπίζω να συμφωνείτε ότι χρειάζεται να αλλάξουμε νοοτροπία συνολικά. Να τελειώσουμε με τις συνήθειες του παρελθόντος. Να κάνουμε μια νέα αρχή. Ο καθένας να κάνει τη δουλειά του. Εμείς οι πολιτικοί θα πρέπει να δημιουργήσουμε ένα ασφαλές περιβάλλον για επενδύσεις, με χαμηλή φορολογία και περιορισμένη γραφειοκρατία. Κι εσείς οι επιχειρηματίες θα πρέπει να βοηθήσετε τη χώρα σας, τώρα που σας έχει ανάγκη. Με επενδύσεις. Και να αφήσουμε πίσω μας κρατικοδίαιτες λογικές που υπονόμευσαν τη συλλογική ευημερία.

Συνολικά, η κοινωνία μας χρειάζεται τη συμφωνία αλήθειας. Πρέπει να επαναφέρουμε τη χώρα σε μία τροχιά αισιοδοξίας. Και δεν μπορεί ο λαός να είναι συμμετοχος μόνο στις ζημιές. Οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι θα πρέπει να έχουν μερίδιο και στα κέρδη της ανάπτυξης.

Από εμένα μπορείτε να περιμένετε ότι θα δίνω, με συνέπεια, τη μάχη για την εμπέδωση από την κοινωνία ότι η επιχειρηματικότητα είναι η μόνη οδός προς την ευμάρεια της χώρας. Μόνο όταν κερδηθεί αυτή η μάχη, η διοίκηση, το Κράτος και η Δικαιοσύνη θα μετατραπούν σε συμμάχους της επιχειρηματικότητας. Μόνο τότε θα αρθούν τα προσκόμματα και τα εμπόδια προς την ιδιωτική οικονομία.

Ευθύνη μου απέναντι στην επιχειρηματικότητα, είναι να την προστατέψω από τον αθέμιτο ανταγωνισμό. Πρακτικές προνομιακών σχέσεων μέρους της επιχειρηματικής ελίτ με το πολιτικό σύστημα ανήκουν στο παρελθόν. Δεν είναι δουλειά μας η επιλογή εθνικών πρωταθλητών. Τους εθνικούς πρωταθλητές, τους αναδεικνύει η ίδια η δουλειά.

Και εγώ περιμένω από εσάς επενδύσεις, προστασία του περιβάλλοντος, σεβασμό στα δικαιώματα των εργαζομένων, περισσότερη εταιρική κοινωνική ευθύνη. Πιστεύω ότι είναι μια έντιμη καθαρή συμφωνία.

Εμείς είμαστε έτοιμοι. Ξέρω, όμως, ότι κι εσείς είστε έτοιμοι για μια νέα εποχή.

Χρωστάμε την αλήθεια ο ένας στον άλλο και στα παιδιά μας. Στα παιδιά μας χρωστάμε και το μέλλον που τους ανήκει.